

ЕВИДЕНТНА ВРАТА У НЕБО

Да ли сте особа која верује да је широкогрудост отвореност за различита гледишта и мишљења? Ако јесте, размислите о неколико примера како доносимо одлуке у животу. Замислите да вам доктор саопшти: "Ви имате срчано обољење и потребно је да вам се угради бајпас." Како бисте реаговали? Да ли бисте одговорили: "Па, то може сваки доктор. Пошаљите ме код педијатра или лекара опште праксе. Сваки доктор је прихватљив?" Наравно да не бисте. У том случају, били бисте веома изузетно прецизни у избору и потражили најбољег кардиолога.

А шта са избором брачног партнера? Да ли бисте рекли: "Свака жена је прихватљива" или "Сваки мушкарац је прихватљив"? Не, наравно да не бисте. Врло дуго бисте пажљиво бирали особу са којом ћете провести свој живот.

А како бисте се одлучивали када купујете ново одело? Да ли ћете ући у продавницу и рећи: "Дајте ми било које одело. Свака величина или боја ће ми одговарати"? Не, наравно да не бисте. Потражићете продавца који ће вас усмерити ка најбољим опцијама и одабирати стил и величину које вам највише одговарају.

Истина је да нико од нас није толико широких погледа како то често мислимо. Ми смо, у ствари, ускогрудни у одређеним областима живота. Што је одлука важнија, то постајемо прецизнији и "ускогруднији". Што веће последице имају наше одлуке, то више пажње посвећујемо сваком детаљу.

Исус Христос био је веома прецизан када је расправљао о питању спасења човека. Он је изјавио нешто што многи сматрају ускогрудим, али се због тога није извињавао: "Уђите на уска врата. Јер широк је и простран пут који води у уништење, и много је оних који њиме иду. А уска су врата и тесан је пут који води у живот, и мало је оних који га налазе." (Матеј 7, 13-14)

Једина врата у небо

Исус је рекао да постоје само једна врата која воде у небо. Нема улаза са стране, нема задњих врата, нема улаза из подрума или са тавана. Постоје само једна врата у небо – једна једина.

Питање је: да ли сте икада прошли кроз та врата? Можда ћете помислити: "То је веома ускогрудо". Међутим, ако сте широкогрудо везани за нешто што није истина, то може бити веома опасно. Истина је веома уска. Два пута два је увек четири – и у 15. и у 20. веку, без обзира на то где живимо.

Истина је оно што Бог поучава у Својој Речи, у Његовој објављеној истини за људски род. Треће поглавље Еванђеља по Јовану открива тајну уских врата кроз која се улази у живот вечни. Чак и ако сте особа која верује да многи путеви воде до Бога, требало би да будете интелектуално поштени и прочитате истину коју Бог открива у Својој Речи, која дефинише једини исправан пут спасења.

"Међу фарисејима је био један човек који се звао Никодим, један од јудејских поглавара. Он је дошао код њега ноћу и рекао му: 'Учитељу, знамо да си ти учитељ који је дошао од Бога, јер нико не може да чини чудесне знакове које ти чиниш ако Бог није с њим.'"

Исус Христос и поново рођење: Пут у небо

Исус му одговори: „Заиста, заиста, кажем ти, ако се неко не роди одозго, не може видети Божје краљевство.“ На то га Никодим упита: „Како човек може да се роди када је стар? Зар може поново да уђе у утробу своје мајке и да се роди?“ Исус одговори: „Заиста, заиста, кажем ти, ако се неко не роди од воде и духа, не може ући у Божије краљевство. Што је рођено од тела, тело је, а што је рођено од духа, дух је. Не чуди се што сам ти рекао: 'Морате да се родите одозго.'“ (Јован 3, 1–7)

Морате бити 'рођени одозго'

Исус нам јасно поручује да морамо бити 'рођени одозго'. Ако планирате да у небо уђете зато што сте добра особа која чини добра дела (што је био случај са Никодимом, фарисејем), онда ће вам улазак у небо бити промашен. Добра дела сама по себи нису довољна.

Постоји много људи који су учинили многа хвале вредна дела у настојању да се припреме за небо. Ове особе редовно иду у цркву, одлучили су да се прикључе некој цркви или да се крсте. Међутим, без обзира на њихове добре намере и дела, ако нису ушли кроз једина врата у небо – Исуса Христа – они ће умрети и бити вечно одвојени од Бога.

Исус није рекао да је бити 'наноно рођен' или 'рођен одозго' само нека лепа идеја. То није био његов савет. Он није предложио да је то само једна од опција за улазак у небо. Он је рекао да ако намеравамо да живимо у небу после смрти, морамо се наноно родити, односно 'родити одозго'. Без изузетка.

Зашто је поново рођење важно?

Зашто је Исус рекао да морамо да се поново родимо? Зато што је људски род грешан у свом срцу. По природи, они који се нису наноно родили су мртви у свом духу према Богу, слепи у свом уму за Божије ствари, немају Божију љубав, не могу да комуницирају са Богом, одвојени су од Њега, и за Бога су странци и непријатељи. Добра дела или поштовање религиозних обавеза не мењају наше духовно стање. Једина ствар која мења то стање је нови живот који даје Свети Дух онима који су вољни да Њега прихвате.

Новорођење је духовни доживљај. Човеку и жени се опраштају њихови грехови, очишћени су Христовом крвљу, и добијају нови живот у Христу. Доживљај новог рођења је тренутни доживљај када:

- Препознамо своју грешност.

- Признамо да је Исус Христос умро на крсту за наше грехове и да је платио наш дуг греха у целости.
- Исповедимо се и покајемо од својих грехова.
- Признамо нашу потребу за Христом.
- Схватимо да смо зависни од Њега за опроштење наших грехова.
- Прихватимо Исуса Христа вером као нашег личног Спаситеља и посветимо свој живот Њему.

Ово је истински доживљај новог рођења. Морате бити духовно наново рођени, јер је то једини начин на који можете бити прихваћени у очима светог Бога. Све друго су само људски покушаји.

Једини пут у небо

Исус је рекао: „Ја сам врата.“ Можда ћете помислити: „То је веома ускогрудо.“ Ако је то ускогрудо, онда се слажете са мном да овај свезнајући Бог мора да има веома специфичан и божански разлог зашто је откупљење човека учинио могућим кроз само једну особу, Исуса Христа.

Бог је непоколебљив у свом путу ка небу, јер је то једини пут. Исус је рекао: „Ја сам пут, истина и живот. Нико неће доћи к Оцу осим кроз мене.“ (Јован 14, 6)

Шта значи веровати у Исуса?

Људи често говоре о веровању у Исуса, али шта то стварно значи? Да ли веровати у Исуса значи једноставно интелектуално прихватити чињеницу да је Он рођен у Витлејему, да је одрастао и постао велики учитељ, да је чинио чуда и постао Спаситељ света? Да ли се веровање састоји само у томе што нам о томе причају наши најближи?

Право веровање у Исуса није само признање његових дела или историјских чињеница. То је веровање које се односи на личну везу

са Њим, које води до духовног преображења и поновног рођења кроз Његовог Духа.

Вера у Исуса Христа и пут ка спасењу

Не. Веровати у Исуса Христа није само интелектуално прихватање Његовог идентитета или дела. Вера је прихватање у нашем духу да је Он Божији Син, исповедање и кајање за своје грехе против Њега, као и одлука да Га следимо као нашег Спаситеља и Господа. Знак овог новог рођења и вере у Христа за опроштење грехова јесте присуство Духа Божијег, Његово обитавање у нама. Ако Дух Божији обитава у вама, ви сте наново рођени и имате Божији Дух и Божији живот. Ако можете да почините грех против Бога и не осећате осуду, веома је вероватно да у вама Свети Дух не пребива. Ви нисте наново рођени и, без Његовог присуства, завршићете у паклу, а не у небу.

Без присуства Божијег Духа, који је Божија потврда новог рођења, нећете ући у Божију присутност. Постоје само једна врата у небо, а Исус је рекао: „Ја сам врата.“ А начин на који се улази кроз та врата јесте изражавањем вере у Господа Исуса Христа. Вера у Исуса Христа није само ментално прихватање или покоравање; то је посвећеност нашег целокупног бића. Вера у Исуса Христа представља посвећеност ономе чији живот постаје наш живот и који нас трансформише. То не значи да више нећемо чинити грех, већ да никада више нећемо чинити грех задовољно, неузнемиравани или без осуде. Ово је велики дар Божије благодати — Свети Дух који нас обнавља и осуђује због наших грехова.

Како можемо бити сигурни да ћемо ући у небо?

Како можемо са сигурношћу знати да идемо у небо? Како могу са сигурношћу да знам да имам вечни живот? Шта је мој део у овом процесу? Знам да нешто мора учинити Бог, али шта ја треба да урадим да бих био сигуран да ћу ући у небо? Ово је легитимно питање, јер живимо у свету који је окренут показивању резултата.

Свима нам је усађено да ако желимо нешто, морамо нешто да урадимо у замену.

Међутим, спасење је другачије од тога. Не постоји контекст у коме ми имамо своју улогу, а Бог има своју. То није договор у коме се одређују критеријуми по којима треба да се равнамо. Библија каже да је спасење бесплатан дар. Ако бих вам понудио поклон, ви не бисте ништа друго очекивали осим да га примите. Ово је слика спасења у Светом писму: оно је дар, а наш удео у свему томе је само да примимо тај дар.

Како примити Божији дар спасења?

Знам како да примим материјални поклон, али како да примим духовни дар? Свето писмо каже да тај дар примамо вером, односно верујући. Спасење долази када сто одсто нашег поверења полагемо у историјску чињеницу да је Христова смрт платила за наше грехе. Бог једноставно жели да сву нашу веру усмеримо на Христову смрт на крсту као плаћање нашег греха. Другим речима, спасење долази када схватимо да морамо да верујемо само у Христову смрт, и ништа друго. Не морамо да полагемо своје поверење у нешто као што је, на пример, чланство у цркви. Не морамо да полагемо поверење у наше крштење, наше службе или давање. Спасење долази када сто одсто наше вере полагемо у Христову смрт на крсту као плаћање за наше грехове.

Добра вест за све

Ово је добра вест за људе на обе стране. Многи од вас су учинили много добрих дела, а ваша тенденција је да верујете у своја добра дела. Други, можда, могу да се идентификују са разбојником на крсту — човеком који није учинио ништа добро, чији је живот био неуспешан. Међутим, спасење је дар. Наши напори и дела не улазе у обрачун. Као што добра дела не воде у небо, тако лоша дела не спречавају улазак у небо, јер она нису битна. Ради се о томе у шта ми верујемо.

Изазов за размишљање

Размислите о две важне ствари: У шта ви верујете? Шта вас спречава да сву своју веру полагете у чињеницу да је Христос умро на крсту за ваше грехове и да је устао из гроба како би вам понудио вечни живот?

Нудим вам изазов: док пажљиво разматрате ова питања, помолите се овом молитвом:

„Боже, увиђам да ми је потребан Спаситељ. Увиђам да је мој грех довољан да ме одвоји од Твог неба. И Боже, увиђам да нема ништа што могу учинити да бих зарадио пут до Твог неба. Небески Оче, управо сада полажем сву своју веру у Христову смрт на крсту као надокнаду за мој грех, јер верујем да оно што сам ја учинио није важно. Важно је оно што си Ти учинио за мене пре две хиљаде година.“

Ако сте молили ову молитву, запишите данашњи датум и будите уверени да ћете остатак вечности провести са Богом.

Закључак

Човек не може да уђе у небо добрим делима јер је духовно мртав, а добра дела не доводе до вечног живота. Човек је одвојен од Бога због греха — прекршио је Божији закон и стандард. Он није савршен, а то је оно што Божији закон захтева. Казна за грех је смрт — вечна одвојеност од Божијег присуства. Нема тих добрих и племенитих дела која могу да уклоне ту казну.

Исус је дошао на земљу да помири грешног човека са Богом и да умре за човекове грехове. Његова смрт на крсту задовољила је Божију правду, платила казну за грех и обезбедила врата у небо. Кроз та врата улазите вером у Христа, увиђајући своју грешност и прихватајући Христово опроштење. Када прихватите Христа, тада прихватате и дар вечног живота.

Прихватити Христа значи да једноставно верујете да је Он Божији Син који је умро уместо вас на крсту за ваше грехове и који је устао из мртвих како би вам понудио спасење. Можете бити уверени да, ако замолите Христа да дође у ваш живот, Он ће доћи да обитава у вама.

„А у овоме је то сведочанство: Бог нам је дао вечни живот, и тај живот је у Његовом Сину. Ко има Сина, има тај живот; а ко нема Сина Божијег, нема тај живот.“ (1. Јованова 5, 11-12)